

Slovo úvodem

Blanka Čížková

Milí čtenáři,

jsme rádi, že se vám do rukou opět dostává nové číslo časopisu. Máme pravidelné přispěvovatele, tedy stálou redakční radu, a tak se můžete těšit na spoustu zajímavých článků, křížovek, hádanek, recenzí a tipů.

Někteří redaktori píší texty, jiní třeba jen fotí nebo ilustrují. Možná je mezi vámi někdo, koho by také lákalo spolupodílet se na tvorbě časopisu, ale zatím jste nenašli odvahu naši redakci navštívit. Přijďte se podívat! Stačí se spojit s některým z vašich spolužáků, který je součástí redakce, a ten vás již seznámí s dalšími podrobnostmi.

Jak jste si již jistě všimli, na titulní stránce stále chybí název časopisu, který bychom mu rádi dali. Prosím, pokud máte nějaký nápad, proberte ho se svými třídními učiteli, kteří mi pak návrhy sdělí.

Příjemné čtení!

Tip na výlet

Kateřina Bulánková

Ráda bych se s vámi podělila o tip na výlet. Jedná se o stezku Svatojánské proudy, kde jsem byla s rodiči nedávno na výletě, a kde se mi velmi líbilo, protože tam byla krásná příroda.

Výlet jsme začali ve Štěchovicích, které jsou vzdálené přibližně půl hodiny od Prahy. Zájemci mohou ve Štěchovicích navštívit vodní elektrárnu. Návštěva elektrárny je zdarma, ale musí se dopředu objednat.

S rodiči jsem šla trasu dlouhou 7,5 km, ale výlet jde prodloužit nebo zkrátit. Stezka je celkově dlouhá přibližně 10 km.

Cestou jsme navštívili osadu Ztracená naděje, které se také říká Ztracenka.

Tahle tramská osada byla založená už v roce 1918 a je jednou z nejstarších tramských osad v České republice.

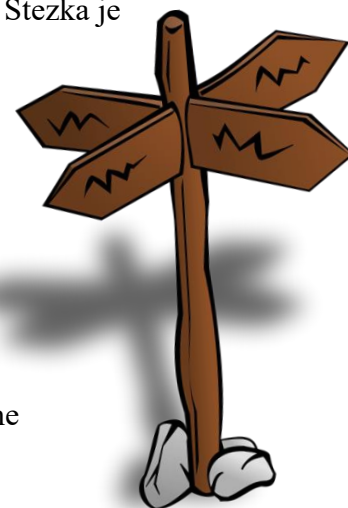
Po cestě je vidět krásná příroda a výhledy a v jarních a letních měsících možná i živočichové. A když žádného nepotkáte, můžete si o nich přečíst alespoň na informačních tabulích.

Ti, co rádi fotografují, mohou na stezce pořídit krásné záběry.

Když budete unavení, můžete si na odpočívadlech, která jsou součástí stezky, dát svačinu a odpočinout si.

Výlet nedoporučuji lidem, co se bojí výšek, protože některé úseky, které jsme procházeli, byly v prudkém srázu nebo vysoko nad zemí.

Pokud vás výlet zaujal, tak se určitě na stezku vypravte. A pokud se tam vypravíte, doufám, že si výlet užijete stejně jako já.

Znaky jara

Matyáš Elišák

Jaro už nám pomalu začíná, poslední dny byly velmi teplé, skoro až letní. První jarní den dle kalendáře připadá na 20. března, někdy je ale velmi těžké jaro poznat. Příroda se vždy zařídí podle sebe, podle toho, jak je připravená a nám dává drobné indicie a znaky k rozeznání toho, že jaro pomalu přichází.

První, co je do očí bijící znak jara, jsou na stromech rozkvétající tak zvané „kočičky“. Jedná se o větvičky vrby jívy.

Pomalu zelenající tráva je dalším symbolem jara. K jaru neodmyslitelně patří rozvíjející se poupata na stromech a na polích, stráních a v lesích začínají rozkvétat květiny jako je petrklíč, sasanka, fialka či jaterník.

Dalším znakem jara pak může být Davidova hvězda před naší školou. Nyní už žluté květy krokusů odkvetly, ale právě tyto cibuloviny vykvétají na jaře, v období Velikonoc.

Sami určitě na zahradě máte mnoho květin, které vám začínají rozkvétat a pomalu vykukovat z půdy. Ráno, když odcházíte do školy, určitě každý z vás zaregistroval ranní zpěv ptáků a nyní i vysoké teploty svědčí o tom, že jaro už je tady... Užívejte si ho!

Recenze na divadelní představení

Šimon Rulík

Audience u královny

Peter Morgan

Její Veličenstvo Alžběta II., bývalá královna Spojeného království a dalších dominií britské koruny, je hlavní postavou této anglické hry.

Inscenace, jež měla na prknech Stavovského divadla premiéru 19. března 2015, je na aktuálním repertoáru činohry Národního divadla nejdéle hranou hrou. Představení trvá téměř 3 hodiny.

Hru napsal známý britský scénárista a dramatik Peter Morgan, který vytvořil scénář také k filmu *Královna* nebo k seriálu *Koruna* z produkce Netflix. Režie této inscenace byla svěřena do rukou režisérky Alice Nellis. Hlavní roli dodnes hraje stálá členka činohry Národního divadla a oblíbená herečka Iva Janžurová, která před dvěma lety oslavila významné životní jubileum. Roli komorníka královny Alžběty II. hraje český herec Jan Hartl. V rolích premiérů královny se představení např. herci Igor Orozovič, Igor Bareš nebo Martin Pechlát. Jedinou premiérku královny Alžběty II. Margaret Thatcherovou ztvární herečka Taťjana Medvecká.

Hra začíná slovy královnina komorníka: „Každé úterý zhruba v 18:30 uděluje anglická královna soukromou audienci svému premiérovi. Není to povinnost. Není to zaneseno v ústavě. Je to laskavost, kterou premiér prokazuje královně, aby ji uvedl do obrazu. Setkání se odehrává v přijímacím salónu v prvním patře Buckinghamského paláce.“

Tento úryvek zcela přesně vystihuje děj celého představení. Po valnou většinu je královna na jevišti a vede dlouhé rozhovory se svými premiéry. Složité politické rozhovory jsou často odlehčeny vkusnými vtipy. V představení je také role mladé Alžběty, která vede rozhovory s dospělou Alžbětou II. Na jevišti Iva Janžurová představuje královnu ve věku od 25–86 let.

Za sebe toto představení mohu velmi vřele doporučit. Byl to pro mě nezapomenutelný kulturní zážitek. Všechny herecké výkony byly skvělé, obzvlášť představitelka hlavní role, Iva Janžurová, byla opravdu skvělá.

Ilustrace: Klára Bayerová

Poznej pohádku

Antonie Allinen a Adéla Chejlavová

Správnou odpověď najdeš na straně 12.

Apríl

Anna Fárová

Apríl připadá na první dubnový den, kdy se lidé po celém světě snaží nějakým neškodným žertem někoho napálit. Odkud pochází a proč tento „svátek“ vznikl? To přesně nevíme. Někteří historici se domnívají, že to začalo v roce 1582, kdy Francie začala používat gregoriánský kalendář a Nový rok byl přesunut z 1. dubna na 1. ledna. Mnoho lidí tuto změnu nezaznamenalo a nadále slavili Nový rok 1. dubna, a proto byli vystavováni vtipům ostatních.

K dalším teoriím patří, že toto datum souvisí s Hilárií, což je festival v Řecku, který se slaví na konci března a lidé při něm nosí převleky. Jednou z dalších variant je jarní rovnodennost. Říká se, že matka příroda klame lidi náhlou změnou počasí a jistě bychom našli mnoho dalších důvodů, proč tzv. apríl připadá na 1. dubna.

Tenhle legrační den slavíme v Česku od roku 1690. Apríl tehdy spočíval v tom, že se lidé navzájem posílali pro muší sádlo, zaječí peří nebo vtipné semínko.

Ať už je původ jakýkoliv, účelem bylo pobavení sebe a svého okolí.

A co vy? Připravili jste si pro někoho aprílový žertík?

Zdroje: <https://profiprekladatel.cz/cs/magazin/jak-se-ve-svete-slavi-april:2551/>

Ilustrace: Klára Bayerová

Pálení čarodějnic

Eliška Rulíková

K období konce jara patří neodmyslitelně „pálení čarodějnic“ neboli Valpuržina, Beltine či Filipojakubská noc. Jedná se o starý pohanský svátek, který se postupem času změnil na lidový zvyk a dnes

i společenskou událost. Pálení čarodějnic probíhá v noci z 30. dubna na 1. května a skrývá v sobě jedinečné kouzlo a pojí se s nejednou legendou. Lidé v dávných dobách věřili v magické síly a čarodějnice. Zvláště staré ženy bývaly často podezřívány ze spojení s ďáblem a lidé se jim často vyhýbali nebo se jich báli. Poslední dubnovou noc se proto lidé snažili ochránit sebe, domácí zvířata i celou vesnici. Na kopcích za vesnicí proto pálili ohně, jejichž dým měl od tavných obydlí odehnat zlo a vše špatné.

Tento svátek, a především jeho slavení mělo v naší zemi poměrně náročnou cestu. Staročeské kroniky pálení čarodějnic vůbec nezmiňují, ale doložené je, že v polovině 19. století byl již tento zvyk zakazován, jelikož se jednalo o tzv. „pověrečnou praktiku“. Tento zvyk k nám přišel nejspíš z Německa a postupem času se z výročních ohňů stalo „pálení čarodějnic“ tak, jak ho známe dnes. Po celé republice se rozhoří tisíce ohňů a vater, u kterých se lidé sejdou především kvůli zábavě, společnému setkávání a také opékání špekáčků. I tady u nás v Lipencích každoročně pálíme čarodějnice a je to vždy velká zábava.

Zdroje: <https://www.novinky.cz/clanek/historie-paleni-carodejnic-je-pohanskym-svatkem-z-dob-inkvizice-87995>
<https://edu.ceskatelevize.cz/video/2413-tradice-paleni-carodejnic>

Poznej pohádku

Barbora Karbusická a Denisa Růžičková

Správnou odpověď najdeš na straně 12.

Rozhovor (s paní učitelkou Nikodymovou)

Šimon Rulík

Vždycky jste chtěla učit?

Ne, nikdy! Já jsem chtěla dělat vědky nebo vědkyni, což jsem i vystudovala a pak jsem šla na brigádu do botanické zahrady jako průvodce a strašně mě bavilo mluvit s těmi dětmi, předávat jim zajímavosti ze zahrady, a tak najednou z ničeho nic jsem začala učit.

V kolik hodin ráno vstáváte?

Dřív to bylo ve 4:50, teď jsem asi zrychlila snídani nebo nevím, tak vstávám v 5:10. Přispala jsem si.

Chodila jste na ZŠ do A nebo do B?

Ani jedno, my jsme měli jenom jednu třídu. Já jsem chodila na základku sem a ještě tady nebylo tolik dětí.

Co nejraději vaříte?

Spíš než vařím, tak pečů všechno možné a když už vařím, tak asi Itálii, nějaké těstoviny, špagety. To je skvělé, rychlé, dobré.

Jaká je Vaše nejoblíbenější barva?

To je těžké, protože jako výtvarkář mám ráda všechny, ale asi barvy jako do červena a do oranžova, takové barvy podzimu.

Máte sourozence?

Ano, mám starší sestru Terezu.

Jaký je teď Váš nejoblíbenější předmět?

Přírodopis samozřejmě, ale možná bych k tomu dneska už přidala i další, třeba dějepis, který jsem předtím úplně nesnášela, ale spíš tak jako, že si přečtu nějaké zajímavé články, ale jinak všechny přírodovědné vědy.

Učíte raději na 1. nebo na 2. stupni?

Rozhodně na druhém stupni. Nevadí mi menší děti, ale nějak si víc rozumím s vámi, protože ty malé děti furt něco chtějí, furt vás objímají, což je hezké, ale prostě radši druhý stupeň.

Jaké téma v přírodopisu máte nejraději?

Já jsem rostlinný biolog, takže mě baví rostliny, jak fungují, proč jsou takové jaké jsou. Teď mě nejvíc baví učit asi (*To se dozvíte na konci časopisu, kde naleznete křížovku s tajenkou*). To je skvělé.

Chodíte ráda do divadla?

Samozřejmě, že ano. Chodíme docela často poslední dobou na všechna možná představení, ať už na komedie nebo na operu.

Jak dlouho už učíte?

Já jsem vlastně na konci roku 2020 tady byla na praxi a od ledna 2021 jsem byla asistentka, takže nějak v průběhu toho jara, potom jsem začala učit. Takže tak tři a půl roku už učím.

Hrajete na nějaký hudební nástroj?

Teď už ne, ale učila jsem se hrát na zobcovou flétnu. Úplně prvně mě učila paní učitelka Morávková tady ve škole a pak jsem chodila i do základní umělecké školy na Zbraslavi, potom jsem přešla i na příčnou flétnu. Jako samouk občas hraju na nějaké klávesy, ale teď už nic netrénuju a docela mě to mrzí.

Co jste vystudovala?

Obor experimentální biologie rostlin, studovala jsem vlastně jak rostliny fungují a jak jim škodí klimatické změny, takže

jsem vlastně vědec biolog a ne učitel, ale teď dostudovávám ještě takovou malou učitelskou část, abych byla oficiální učitel.

Jaký předmět Vás na ZŠ nejvíce bavil?

Na základce mě možná ještě nebavil přírodopis, to si úplně nepamatuju, ale docela mě bavila i matematika a angličtina. Pak mě bavila němčina, jakoby úplně ty začátky.

Co děláte ve svém volném čase?

Kupodivu už pár let pletu a háčkuju, je to strašný relax na hlavu. Nebo prostě chci být venku, mám taky ráda procházky kdekoliv, klidně i túry na horách, hlavně na vzduchu.

Chodíte ráda do kina?

Jo, raději teda chodím do divadla, ale do kina taky, jenže poslední dobou tam nic nedávají, takže není na co.

Jaké je Vaše nejoblíbenější zvíře?

No, to je otázka pro přírodopisce, ty jo. Mně se vždycky líbili hadi, protože jsou to opravdu hrozně zajímavá zvířata. Kdybych měla něco chovat doma, tak asi psa, kočku, nějakého hlodavce, rybičky, všechno.

Jste z Lipenců?

Ano, jsem. Jsem srdcař Lipaňák. Odstěhovala jsem se tak před třemi lety. Když jsem sem nastoupila, tak jsem se odstěhovala, což není tak úplně efektivní, co se dopravy týče, ale na druhou stranu je to potřeba.

Práce na rozhovoru byla skvělá a velice zajímavá. Moc děkuji paní učitelce Nikodymové za skvělou spolupráci a vlídnost.

Barborčina pouť

Klára Bayerová a Šimon Rulík

Když šla Barborka na pouť uviděla . Jakmile dorazila

před pokladnu, spatřila krásnou . Nejprve se rozhodla, že půjde

na a potom na . Po chvílce Barborce začaly docházet

 a tak si koupila už jen a . Když ten

 s nesla, narazila přitom do Františka. mu

spadla na hlavu a vypadal jako cirkusový . Oba se začali hned

smát a měli od k !

Život v Lipencích

Mikuláš Karafiát, Kryštof Kopecký a Jonáš Řehák

Naším úkolem bylo zaměřit se na to, jak se lidé cítí v Lipencích. Zjišťovali jsme, kde to mají lidé rádi, jak tráví svůj volný čas v Lipencích nebo naopak, co jim v Lipencích chybí, co by uvítali. Ptali jsme se svých rodičů, sourozenců, spolužáků a učitelů. Jelikož se odpovědi velmi často opakovaly, shodovaly, rozhodli jsme se, že jednotlivé dotazníky pročteme a shrneme dle toho, jaká odpověď byla nejčastější.

Jaké místo je pro vás v Lipencích nejoblíbenějším, kam nejraději chodíte?

Na tuto otázku jsme nejčastěji dostali tuto odpověď: „Jako nejoblíbenější místo v Lipencích zaznamenali oboru a místa v okolí Berounky, protože je tam krásná příroda a klid.“

Které místo v Lipencích by se mělo změnit, vylepšit:

Často se opakoval úklid Lipenců. Jak v lese tak i na ulicích. Např. v tzv. kuličkovém lese jsou popadané stromy na cestách, není to tak bezpečné pro děti. I v ulicích je nedostatek odpadkových košů a tak se mnohdy odpadky válejí na zemi, poletují po ulicích, a to je škoda.

Jak se cítíte v Lipencích?

Na tuto otázku většina odpověděla: „Skvěle, bezpečně, dobře.“

Co nám v Lipencích chybí? Na to byla odpověď u všech naprosto stejná, zkusíte to uhodnout? ☺

„Chybí nám tu kavárna!“

Co v Lipencích nejraději děláme?

Na tuto otázku se nejčastěji opakovalo: „Procházky po okolí...“

A co vy ostatní? Ztotožňujete se s těmito odpověďmi, nebo to máte jinak?

Recept na dort z velikonočních zajíčků

Klára Stauchová

Ingredience na korpus

15 g holandského kakaa
250 ml mléka
130 ml 30% smetany
125 g másla
70 g hořké čokolády
300 g hladké mouky
2 lžičky kypřicího prášku
230 g cukru

1 lžička vanilkového extraktu
2 vejce
+ rybízová marmeláda a letní ovoce na
ozdobení

Ingredience na krém

250 ml smetany na šlehání
500 g rozpuštěných čokoládových zajíčků
140 g másla

Postup:

Jako první si připravíme krém, musí se totiž déle chladit. V hrnci pomalu zahříváme smetanu a v ní za stálého míchání rozpouštíme čokoládové zajíčky spolu s máslem. Nevaříme. Až se vše rozpustí, odstavíme to z plotny a po vychladnutí uložíme do lednice. Až bude základ krému vychlazený a tužší, na pomalé otáčky ho jemně vyšleháme pomocí mixéru.

Korpus:

Do hrnce nalijeme mléko a smetanu, přidáme holandské kakao, čokoládu, máslo a zahříváme do rozpuštění. Poté odstavíme a necháme vychladnout. Přidáme vejce, vanilku a cukr, pak rozšleháme. Na závěr vmícháme mouku smíchanou s kypřícím práškem. Těsto nalijeme do formy (průměr cca 20 cm) vyložené pečicím papírem a pečeme na 175 °C asi 45 minut, nebo dokud korpus není hotový. Až upečený korpus vychladne, 2x ho rozkrojíme a hojně každou vrstvu namažeme marmeládou. Sestavíme dort – skládáme korpusy na sebe a promazáváme je silnou vrstvou krému. Do jednotlivých mezipater přidáme také ovoce. Sestavený dort po celém povrchu natřeme krémem a ozdobíme čerstvým ovocem. Dort uložíme na pár hodin do lednice, ale před podáváním ho necháme asi 20 minut odstát při pokojové teplotě, aby byl vláčný.

Křížovka pro nejmenší

Šimon Rulík a Štěpánka Uhrová

Na straně 8 jste si mohli přečíst rozhovor s pí. uč. Nikodymovou. V tajence najdete téma, které ji baví učit nejvíce...

1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										

3.

1.

4.

6.

7.

5.

2.

Řešení hádanek:

Na obrázku na straně 4 byla pohádka O perníkové chaloupce.

Na obrázku na straně 6 byla pohádka O Budulínkovi.